

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	4
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	6
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	12
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	13
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	16
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	18

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 92/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jednolity tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 88 ze zm.) znajduje zastosowanie do klauzul wykonalności nadawanych tytułom egzekucyjnym nie pochodzącym od sądu?”

III CZP 93/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest ustanowienie hipoteki kaucyjnej zabezpieczającej mogącą w przyszłości powstać wierzytelność związaną z wykorzystaniem przez nabywcę sprzedanej mu w trybie przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami nieruchomości na inne cele niż uzasadniające udzielenie bonifikaty lub ze zbyciem nieruchomości przed upływem terminu określonego w przepisie art. 68 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami?”

III CZP 94/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle art. 179 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177 ze zm.) zamawiającemu przysługuje legitymacja do wniesienia skargi od

wyroku Zespołu Arbitrów, wydanego w trybie art. 191 powołanej ustawy?”

III CZP 95/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis ust. 3 art. 13 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze (ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. – Dz. U. Nr 60, poz. 535), w wypadku zaistnienia przewidzianych w nim przesłanek, obliguje sąd rozpoznający wniosek do ogłoszenia upadłości dłużnika, czy też uchyla jedynie imperatyw zawarty w ust. 1 wyżej powołanego przepisu art. 13 nakazujący bezwzględnie oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na pokrycie kosztów postępowania?”

III CZP 96/04

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na postanowienie Sędziego – Komisarza o odrzuceniu zażalenia przysługuje zażalenie?”

III CZP 97/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nieważność postępowania, o której stanowi przepis art. 379 pkt 4 k.p.c., dotyczy także postępowania przed sądem pierwszej instancji po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty, w którym brał udział sędzia uczestniczący w wydaniu tego orzeczenia?”

III CZP 98/04

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na zarządzenie Sędziego – Komisarza o zwrocie zgłoszenia wierzytelności przysługuje zażalenie?”

III CZP 99/04

Wniosek Rzecznika Ubezpieczonych w Warszawie przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 38 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152) zakład ubezpieczeń nie odpowiada za szkodę gdy posiadaczem pojazdu mechanicznego, w którym wyrządzono szkodę i którym szkodę wyrządzono jest bank będący kredytodawcą, na którego przeniesiono własność obu pojazdów w drodze umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie lub też leasingodawca, będący właścicielem obu pojazdów?”

III CZP 100/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zamawiającemu, w rozumieniu przepisu art. 194 ust. 1 w zw. z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177 z późn. zm.) przysługuje środek ochrony prawnej w postaci skargi na wyrok Zespołu Arbitrów przy Urzędzie Zamówień Publicznych?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 65/04 – z dnia 1 grudnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

W sprawie, w której ogłoszono upadłość przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 ze zm.) do wynagrodzenia syndyka, w zakresie wskazanym w art. 123 § 5¹ rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (jedn. tekst: Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 ze zm.), stosuje się przepisy ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306 ze zm.).

III CZP 66/04 – z dnia 1 grudnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

Do określenia ceny sprzedaży lokalu mieszkalnego, nabywanego przez pracownika (byłego pracownika) Lasów Państwowych (art. 40a ust. 4 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach – jedn. tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679 ze zm.) ma zastosowanie art. 6 w związku z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o zasadach zbywania mieszkań będących własnością przedsiębiorstw państwowych, niektórych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych oraz niektórych mieszkań będących własnością Skarbu Państwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 24 ze zm.).

III CZP 73/04 – z dnia 1 grudnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Żołnierz zawodowy, który w okresie obowiązywania przepisów art. 23 ust. 1 i 2, art. 24 ust. 1 i 4 oraz art. 47 ust. 1 i 7 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433 ze zm.) w brzmieniu nadanym przez ustawę nowelizującą z dnia 6 lipca 2001 r. (Dz. U. Nr 81, poz. 877), został zwolniony z czynnej służby wojskowej, zachowuje prawo do uzyskania ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery także wówczas, gdy nie nabył uprawnień do emerytury wojskowej ani wojskowej renty inwalidzkiej.

III CZP 47/04 – z dnia 8 grudnia 2004 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne Rzecznika Praw Obywatelskich

W razie przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności na podstawie przepisów ustawy z dnia 4 września 1997 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego przysługującego osobom fizycznym w prawo własności (Dz. U. z 2001 r. Nr 120, poz. 1299 ze zm.), opłata roczna za użytkowanie wieczyste za rok, w którym nastąpiło przekształcenie, ulega zmniejszeniu proporcjonalnie do czasu trwania użytkowania wieczystego w tym roku.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CK 387/02 – wyrok z dnia 23 października 2003 r.

Dłużnik nie może przedstawić do potrącenia Skarbowi Państwa, reprezentowanemu przez Ministra Skarbu Państwa wzajemnych wierzytelności, które ma w stosunku do innych państwowych jednostek organizacyjnych.

III CZP 67/03 – postanowienie z dnia 24 października 2003 r.

Przepis art. 875 k.c. nie ma zastosowania do rozliczeń między stronami umowy spółki cichej.

IV CK 114/02 – postanowienie z dnia 30 października 2003 r.

Stanowiące własność tej samej osoby i graniczące ze sobą działki gruntu objęte oddzielnymi księgami wieczystymi są odrębnymi nieruchomościami w rozumieniu art. 46 § 1 k.c. Odrębność tę tracą w razie połączenia ich w jednej księdze wieczystej.

IV CK 157/03 – wyrok z dnia 19 marca 2004 r.

Do oceny skutków naruszenia po dniu 22 sierpnia 2001 r. prawa z rejestracji znaku towarowego stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 508 ze zm.; jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117 ze zm.) także wtedy, gdy prawo z rejestracji znaku towarowego istniało w dniu wejścia w życie tej ustawy.

I CK 549/03 – wyrok z dnia 24 marca 2004 r.

Roszczenie o oddanie nieruchomości w użytkowanie

wieczyste w trybie bezprzetargowym (art. 208 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami – tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.) przysługuje również wtedy, gdy państwowa osoba prawna przed dniem 5 grudnia 1990 r. złożyła wniosek o oddanie jej gruntu państwowego w zarząd.

I CK 291/03 – wyrok z dnia 16 kwietnia 2004 r.

1. Jeżeli, w ocenie sądu, brak podstaw do stwierdzenia, że dany przepis jest niezgodny z Konstytucją, sąd stosuje go i wydaje na jego podstawie orzeczenie.

2. Jeżeli natomiast sąd dochodzi do wniosku, iż istnieją w jego ocenie uzasadnione wątpliwości co do zgodności danego przepisu z Konstytucją, to nie może sam o tej niezgodności przesądzać.

I CK 597/03 – wyrok z dnia 6 maja 2004 r.

Treść oświadczenia banku otwierającego akredytywę (art. 85 ust. 1 prawa bankowego; jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 2, poz. 665 ze zm.) może być ustalona zgodnie z dyrektywami wykładni przewidzianymi w art. 65 k.c., przy uwzględnieniu jedynie okoliczności dotyczących stosunku akredytywy i dokumentów akredytywy przedstawionych bankowi przez jej beneficjenta.

II CK 354/03 – wyrok z dnia 20 maja 2004 r.

Postanowienie umowy, które ogranicza wolność działalności gospodarczej jednej ze stron, narusza zasady współżycia społecznego i jest nieważne (art. 58 § 2 k.c.).

III CK 127/03 – wyrok z dnia 24 czerwca 2004 r.

Zgłoszenie przez uprawnionego do zachowku, w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku zarzutu nieważności

testamentu przerywa bieg terminu przedawnienia jego roszczenia o zachowek.

III CK 178/03 – postanowienie z dnia 24 czerwca 2004 r.

Przejście praw i obowiązków, o którym mowa w art. 494 k.s.h. nie dotyczy praw, obowiązków i sytuacji prawnych ściśle związanych z organami spółek przejmowanych lub spółek łączących się przez zawiązanie.

II CK 404/03 – wyrok z dnia 29 czerwca 2004 r.

Osobie, która z własnych środków wybudowała urządzenia wodociągowe lub kanalizacyjne przysługuje roszczenie o ich odpłatne nabycie przez gminę.

II CK 541/03 – postanowienie z dnia 29 czerwca 2004 r.

Dopuszczalna jest kasacja od postanowienia sądu odwoławczego oddalającego apelację od postanowienia sądu prowadzącego księgę wieczystą oddalającego wniosek o wpis roszczenia o przeniesienie własności nieruchomości.

IV CK 474/03 – wyrok z dnia 30 czerwca 2004 r.

Dowód z dokumentu prywatnego jest samodzielnym środkiem dowodowym, o którego mocy dowodowej rozstrzyga sąd według ogólnych zasad oceny dowodów.

II CK 271/04 – wyrok z dnia 2 lipca 2004 r.

Postanowienia umów w sprawie zasad i warunków udzielania świadczeń zdrowotnych przysługujących ubezpieczonym w ramach powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, zakazujące pobierania

od pacjentów dodatkowych opłat z tytułu korzystania przez nich z tzw. ponadstandardowych warunków pobytu i wyżywienia w okresie leczenia szpitalnego, nie są sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego i stanowią gwarancję równego dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych.

II CK 412/03 – wyrok z dnia 2 lipca 2004 r.

Ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność za szkodę poniesioną przez ubezpieczającego wskutek zwłoki w spełnieniu świadczenia z umowy ubezpieczenia.

II CK 420/03 – wyrok z dnia 2 lipca 2004 r.

Odpłatne przejęcie urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, o których mowa w art. 31 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. Nr 72, poz. 747) przekazywanych przez osobę spełniającą przesłanki w tym przepisie określone, nie obejmuje przyłączy kanalizacyjnych i wodociągowych wskazanych w art. 2 pkt 5 i 6 ustawy, stanowiących własność osoby, która poniosła koszty ich budowy (art. 15 ust. 2 ustawy).

I CK 20/04 – wyrok z dnia 7 lipca 2004 r.

Posiadaczom nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność gminy, o których stanowi art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.) przysługuje domniemanie ciągłości posiadania z art. 340 k.c.

III CK 187/04 – postanowienie z dnia 7 lipca 2004 r.

Orzeczenie przez sąd drugiej instancji w sprawie dotyczącej

zarządu związanego ze współwłasnością wyrokiem, a nie postanowieniem co do istoty sprawy (art. 611 i nast. k.p.c.), nie ma wpływu na ocenę dopuszczalności kasacji; jest ona niedopuszczalna na podstawie art. 519¹ § 4 pkt 2 k.p.c.

IV CK 520/03 – wyrok z dnia 8 lipca 2004 r.

Artykuł 73 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. z 1998 r. Nr 133, poz. 872 ze zm.) nie wyłącza prawa właściciela nieruchomości do żądania, na podstawie przepisów k.c., wynagrodzenia za wcześniejsze korzystanie z niej przez gminę bez tytułu prawnego.

IV CK 522/03 – wyrok z dnia 8 lipca 2004 r.

Przepis art. 362 k.c. nie może stanowić samoistnej podstawy zmniejszenia kary umownej. Zmniejszenie takie może nastąpić na podstawie art. 484 § 2 k.c.

IV CK 543/03 – wyrok z dnia 8 lipca 2004 r.

Podjęcie przez wspólnotę mieszkaniową uchwały w drodze indywidualnego zbierania głosów, dokonanego przez osoby nieuprawnione może stanowić podstawę jej uchylenia przez sąd, jeżeli uchybienie to miało lub mogło mieć wpływ na jej treść (art. 23 ust. 1 u.w.l.). Niedopełnienie ustawowego obowiązku powiadomienia każdego właściciela o treści uchwały podjętej w trybie indywidualnego zbierania głosów (art. 23 ust. 3 u.w.l.) nie ma wpływu na skuteczność uchwały.

II CK 426/03 – wyrok z dnia 9 lipca 2004 r.

Prawo głosu na walnym zgromadzeniu spółdzielni zrzeszającej

wyłącznie osoby prawne nie jest związane z wpłatami na udział, lecz z samym udziałem.

IV CK 495/03 – postanowienie z dnia 14 lipca 2004 r.

Zażalenie, o którym mowa w art. 40 Konwencji lugańskiej, wnosi się wprost do sądu apelacyjnego. Termin do jego wniesienia jest tygodniowy (art. 394 § 2 k.p.c.).

I CK 41/04 – wyrok z dnia 16 lipca 2004 r.

Przepis art. 479¹⁴ k.p.c. jest przepisem szczególnym w stosunku do art. 202 k.p.c.

III CK 298/03 – wyrok z dnia 23 lipca 2004 r.

Brak podstaw do zmniejszenia o wartość amortyzacji należności Skarbu Państwa z tytułu nakładów na nieruchomości zwracaną właścicielowi.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 37/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zasada, którą *a contrario* można wywieść z art. 482 § 3 zd. 2 k.p.k., iż wyrok zaoczny staje się prawomocny, gdy po uwzględnieniu sprzeciwu oskarżony lub jego obrońca nie stawia się bez usprawiedliwienia na wyznaczoną przez sąd rozprawę, znajduje również zastosowanie w sytuacji, gdy ze sprzeciwem od wyroku zaocznego, na wypadek jego nieuwzględnienia, oskarżony połączy wniosek o uzasadnienie wyroku i czy w związku z tym nie ma już konieczności sporządzenia uzasadnienia wyroku i nie można go zaskarżyć przez wniesienie apelacji?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KK 388/03 – wyrok z dnia 19 sierpnia 2004 r.

1. Przepis art. 452 § 1 k.p.k. nie określa zakazu dowodowego, wiążącego się z całkowitą niemożnością dopuszczenia dowodu w procesie, i z koniecznością rozstrzygnięcia o jego przedmiocie tylko na podstawie dostępnych, już przeprowadzonych dowodów. Wskazany przepis stanowi jedynie ograniczenie możliwości przeprowadzenia dowodu na etapie rozpoznawania apelacji, a to wobec tego, że to sąd pierwszej instancji – w realizacji zasady bezpośredniości i dwuinstancyjnego modelu procesu – jest uprawniony do prowadzenia postępowania dowodowego, zaś sąd odwoławczy pełni jedynie funkcję kontrolną.

2. Decyzja sądu odwoławczego o zaniechaniu prowadzenia postępowania dowodowego stosownie do treści art. 452 k.p.k. powinna być poprzedzona szczegółową analizą, a w razie potrzeby wcześniejszą weryfikacją przesłanek leżących u podstaw tej decyzji. Weryfikacja ta może polegać, w szczególności, na podjęciu czynności zmierzających do skonkretyzowania okoliczności, jakie mają być udowodnione przy pomocy wnioskowanego dowodu z zeznań świadka, w tym na przesłuchaniu wskazanej w charakterze świadka osoby pod kątem ustalenia przydatności i znaczenia jej zeznań dla rozstrzygnięcia sprawy.

SDI 29/04 – wyrok z dnia 3 września 2004 r.

1. Zbieg przesłanek umorzenia postępowania, określonego w art. 88 pkt 4 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. 2002 r., Nr 123, poz.1058) oraz z art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. w

zw. z § 1 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lipca 1998 r. w sprawie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do adwokatów i aplikantów adwokackich (Dz. U. Nr 99, poz. 635), zachodzi dopiero wówczas, gdy do chwili orzekania zostały przeprowadzone wszystkie dowody i wyjaśnione wszelkie okoliczności świadczące o tym, że obwiniony nie popełnił zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego, a jednocześnie nastąpiło przedawnienie jego karalności. W takiej tylko sytuacji procesowej sąd dyscyplinarny obowiązany jest wydać orzeczenie uniewinniające.

2. Sformułowanie zawarte w art. 95i prawa o adwokaturze, że wszelkie wydatki stanowią koszty postępowania dyscyplinarnego, interpretowane w powiązaniu z unormowaniem zamieszczonym w § 1 ust. 3 rozporządzenia, wyłącza możliwość stosowania w tym postępowaniu dyscyplinarnym art. 632 pkt 2 k.p.k. Uznaniowość przewidziana w tym przepisie, jest wykluczona w tym postępowaniu.

3. W razie uniewinnienia albo umorzenia postępowania dyscyplinarnego, obwinionemu adwokatowi należy się zwrot wszystkich uzasadnionych wydatków poniesionych przez niego w związku z tym postępowaniem. Jeżeli natomiast obwiniony zostanie skazany, obciąża się go kwotą opłaty zryczałtowanej, określonej w § 49 rozporządzenia.

II KZ 45/04 – postanowienie z dnia 21 października 2004 r.

W sprawie, w której wyznaczono dla strony adwokata z urzędu do wniesienia kasacji, wniosek o zwolnienie z obowiązku uiszczenia opłaty kasacyjnej złożony przed wniesieniem kasacji, podlega rozpoznaniu po jej wniesieniu.

II KZ 46/04 – postanowienie z dnia 21 października 2004 r.

Pouczenie strony o prawie, terminie i sposobie zaskarżenia zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji z powodu niestwierdzenia przez adwokata, wyznaczonego dla niej z urzędu, podstaw do wniesienia kasacji, wymaga zawarcia w nim informacji, że adwokat ten nie jest uprawniony do sporządzenia zażalenia na to zarządzenie, a strona może złożyć wniosek o wyznaczenie innego adwokata z urzędu w celu rozważenia przez niego podstaw do złożenia zażalenia.

V KK 158/04 – postanowienie z dnia 17 listopada 2004 r.

W procesie złożonym podmiotowo większość uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k. dotyczy całego wyroku, a więc także wszystkich oskarżonych, wobec czego ich wystąpienie musi spowodować uchylenie orzeczenia także na korzyść współoskarżonych, którzy nie wnieśli środka odwoławczego (art. 435 k.p.k.). Są jednak wśród nich także takie, które mogą dotyczyć, w konkretnej sprawie, tylko niektórych oskarżonych (art. 439 § 1 pkt 5, 8, 9, 10 i 11 k.p.k.). W tych ostatnich wypadkach orzeczenie należy uchylić tylko na korzyść tego oskarżonego, którego takie uchybienie dotyczy.

SDI 40/04 – postanowienie z dnia 18 listopada 2004 r.

Od orzeczenia Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów w przedmiocie obniżenia wysokości wynagrodzenia na podstawie art. 71a ust. 1 ustawy o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206 ze zm.), kasacja nie przysługuje.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II PZP 13/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.) znajduje zastosowanie tylko do tych samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, które w dniu 1 stycznia 2002 r. zatrudniały powyżej 50 pracowników, czy też również do tych zakładów, które nie spełniając tego warunku w tym dniu, spełniały go przed tą datą?”

III SPP 109/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy skarga strony na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy o roszczenia pracownika ze stosunku pracy bez nieuzasadnionej zwłoki jest wolna od opłaty stałej, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843)?

a w wypadku negatywnej odpowiedzi:

Czy w takim postępowaniu strona może domagać się

zwolnienia od tej opłaty?”

III SPP 113/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ustawa z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843) znajduje zastosowanie gdy prawo strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działań lub bezczynności sądu, które wystąpiły przed dniem wejścia w życie tej ustawy, tj. przed 17 września 2004 r.?”

III SPP 115/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843) znajdują zastosowanie do stanów faktycznych mających miejsce przed dniem jej wejścia w życie?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 8/04 – z dnia 8 grudnia 2004 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego (w sprawie I PZP 5/04)

Wynagrodzenie pracowników samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej mogło być, począwszy od 1 stycznia 2003 r., zmniejszone wskutek wypowiedzenia przez pracodawcę warunków płacy do kwoty stanowiącej sumę przyrostów wynagrodzenia wynikających z art. 4a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.) i najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 stycznia 1998 r. w sprawie najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników (Dz. U. Nr 16, poz. 74), w brzmieniu nadanym przez § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 grudnia 2000 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników (Dz. U. Nr 121, poz. 1308).

II UZP 11/04 – z dnia 9 grudnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Ubezpieczony, który we wniosku o podjęcie wypłaty emerytury zawieszanej nieprzerwanie od dnia ustalenia prawa do niej nie zgłosił wniosku o ponowne obliczenie podstawy tego świadczenia –

stosownie do art. 110 ust. 1 w związku z ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) – zachowuje prawo do ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury.

II PZP 12/04 – z dnia 16 grudnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Uzyskanie przez pracownika przyrostu wynagrodzenia za pracę wyższego od kwoty wzrostu określonej w art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.) zaspokaja jego roszczenie o podwyżkę wynagrodzenia w kwocie wynikającej z tego przepisu także wówczas, gdy pracodawca – Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej był zobowiązany do podwyższenia wynagrodzeń pracowników na podstawie porozumienia zbiorowego zawartego w roku 2000 z zakładowymi organizacjami związkowymi reprezentującymi pracowników tego zakładu.

I PZP 10/04 – z dnia 21 grudnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

W sprawie z zakresu prawa pracy wydanie przez przewodniczącego na posiedzeniu niejawnym postanowienia o otwarciu na nowo zamkniętej rozprawy i jej odroczeniu stanowi naruszenie przepisów postępowania lecz nie powoduje jego nieważności ze względu na skład sądu orzekającego sprzeczny z przepisami prawa (art. 379 pkt 4 k.p.c.).